

ΑΡΧΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΘΕΩΡΙΑΣ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑΤΟΣ

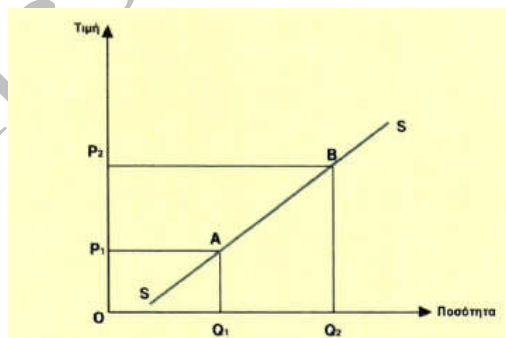
ΖΗΤΗΜΑ Α

- A.1.1 Λάθος A.1.2 Λάθος A.1.3 Λάθος A.1.4 Λάθος A.1.5 Λάθος
A.2.1 γ. A.2.2 β.

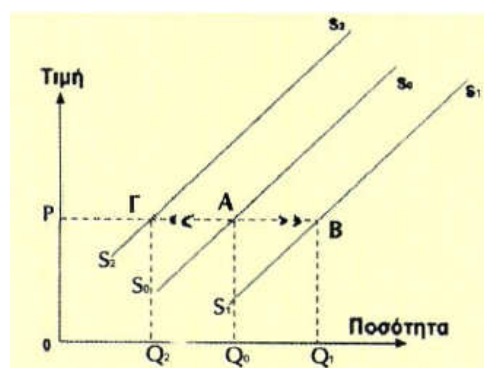
ΖΗΤΗΜΑ Β

B.1 Ο σπουδαιότερος όμως παράγοντας που προσδιορίζει το μέγεθος της ελαστικότητας της προσφοράς είναι ο χρόνος. Η δυνατότητα της επιχείρησης να προσαρμόζει τα δεδομένα της είναι καλύτερη, όσο μεγαλύτερο είναι το χρονικό διάστημα προσαρμογής. Αυτό σημαίνει ότι η ελαστικότητα προσφοράς είναι μεγαλύτερη στη μακροχρόνια περίοδο απ' ό,τι στη βραχυχρόνια περίοδο. Άλλωστε στο διάστημα της μακροχρόνιας περιόδου μπορεί να μεταβληθούν όλοι οι συντελεστές παραγωγής.

B.2 Η μεταβολή στην προσφερόμενη ποσότητα ενός αγαθού αναφέρεται στη μετακίνηση κατά μήκος της ίδιας καμπύλης προσφοράς από ένα σημείο σε άλλο, όταν μεταβάλλεται η τιμή του αγαθού, ενώ οι λοιποί προσδιοριστικοί παράγοντες παραμένουν σταθεροί. Το διάγραμμα που ακολουθεί δείχνει ότι, όταν η τιμή είναι, για παράδειγμα, P_1 , η προσφερόμενη ποσότητα είναι Q_1 (σημείο A), αν η τιμή γίνει P_2 , τότε η προσφερόμενη ποσότητα αυξάνεται σε Q_2 (σημείο B). Έχουμε επομένως μετακίνηση κατά μήκος της δεδομένης καμπύλης προσφοράς από το σημείο A στο σημείο B, που είναι συνέπεια του νόμου της προσφοράς.

Η μεταβολή στην προσφορά αναφέρεται στη μετατόπιση ολόκληρης της καμπύλης προσφοράς. Αυτό συμβαίνει, όταν η τιμή παραμένει σταθερή και μεταβάλλεται κάποιος άλλος προσδιοριστικός παράγοντας της προσφοράς. Στο διάγραμμα έχουμε στη δεδομένη τιμή P_1 : Μετατόπιση της καμπύλης προσφοράς προς τα δεξιά, στη θέση S_1S_1 , δηλαδή αύξηση της προσφοράς λόγω ευνοϊκής εξέλιξης στους παράγοντες προσφοράς, και μετατόπιση της καμπύλης προσφοράς προς τα αριστερά, στη θέση S_2S_2 , δηλαδή μείωση της προσφοράς, λόγω δυσμενούς εξέλιξης στους προσδιοριστικούς παράγοντες της προσφοράς (αρχική καμπύλη S_0S_0).

B.3 Η μεταβολή στην τεχνολογία έχει ως αποτέλεσμα τη μεταβολή στη συνάρτηση παραγωγής. Η βελτίωση οδηγεί σε αύξηση του παραγόμενου αγαθού με ίδια ποσότητα παραγωγικών συντελεστών, ενώ η χειροτέρευση στο αντίθετο. Αν βελτιωθεί η τεχνολογία, άμεση συνέπεια της αύξησης της παραγωγής είναι η μείωση του μέσου και οριακού κόστους παραγωγής, αφού με την ίδια ποσότητα παραγωγικών συντελεστών, και εφόσον οι τιμές τους παραμένουν σταθερές, παράγουμε περισσότερο προϊόν. Αποτέλεσμα είναι να έχουμε μετατόπιση της καμπύλης προσφοράς προς τα δεξιά. Το αντίθετο αποτέλεσμα παρουσιάζεται στην καμπύλη προσφοράς, όταν χειροτερεύει η τεχνολογία. Η καμπύλη προσφοράς μετατοπίζεται στα αριστερά.

ΖΗΤΗΜΑ Γ

Γ.1.1 Γνωρίζουμε ότι $MC = P$.

Επίσης, για $Q = 30$ ισχύει $TC = ATC \cdot Q = 5 \cdot 30 = 150$, ενώ $VC = TC - FC = 150 - 30 = 120$.

Με τη χρήση του τύπου $MC = \frac{\Delta VC}{\Delta Q}$ προκύπτει ο ακόλουθος πίνακας :

Q	VC	MC
30	120	4
40	180	6
50	260	8

Αν η επιχείρηση παράγει 50 μονάδες προϊόντος και θέλει να μειώσει το μεταβλητό κόστος κατά 110 ευρώ, θα πρέπει να παράγει εκείνη την ποσότητα που έχει κόστος $VC = 260 - 110 = 150$.

Q	VC	MC
30	120	
X	150	
40	180	6

Αφού δεχόμαστε ότι το οριακό κόστος είναι σταθερό σε όλο το διάστημα, έχουμε:

$$6 = \frac{180 - 150}{40 - X} \Leftrightarrow 240 - 6 \cdot X = 30 \Leftrightarrow X = 35 \text{ μονάδες προϊόντος}$$

Συμπερασματικά θα πρέπει να μειώσει την παραγωγή της κατά $50 - 35 = 15$ μονάδες προϊόντος

Γ.1.2 $Q_S = \gamma + \delta P$

$$\left. \begin{array}{l} 30 = \gamma + 4 \cdot \delta \\ 40 = \gamma + 6 \cdot \delta \end{array} \right\} \Leftrightarrow \left. \begin{array}{l} \gamma = 10 \\ \delta = 5 \end{array} \right\} \Leftrightarrow Q_S = 10 + 5 \cdot P$$

Η αγοραία συνάρτηση θα είναι $Q_{S\text{ΑΓΟΡΑ}} = 10 + 5 \cdot P$

Γ.2

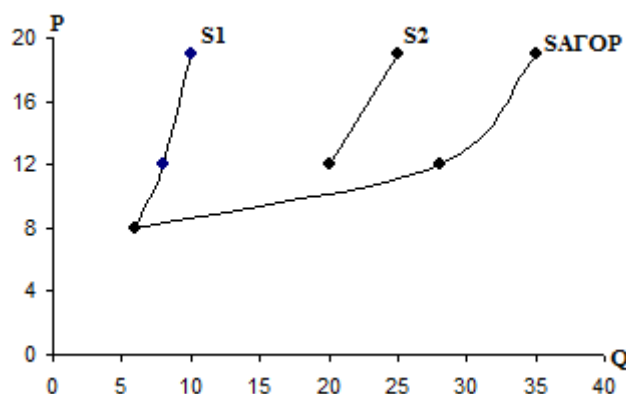
Γ.2.1 Τηρώντας τις συνθήκες $MC \uparrow \geq AVC$ και $MC = P$, προκύπτουν οι πίνακες προσφοράς :

«ΑΛΦΑ»	
P = MC	Q _S
8	6
12	8
19	10

«ΒΗΤΤΑ»	
P = MC	Q _S
12	20
19	25

ΑΓΟΡΑΙΑ	
P = MC	Q _S
8	6 + 0 = 6
12	8 + 20 = 28
19	10 + 25 = 35

Γ.2.2 Στο ακόλουθο διάγραμμα απεικονίζονται οι τρεις καμπύλες προσφοράς :

ΖΗΤΗΜΑ Δ

Δ.1 Για να αυξάνεται η τιμή από 15 σε 20 χρηματικές μονάδες με σταθερό τον αριθμό των επιχειρήσεων, θα υπολογίσουμε την ελαστικότητα προσφοράς από το Γ στο Β :

$$E_s = \frac{\Delta Q}{\Delta P} \cdot \frac{P_\Gamma}{Q_\Gamma} = \frac{30-10}{20-15} \cdot \frac{15}{10} = 6$$

Επειδή $E_s > 1$, έχουμε ελαστική προσφορά.

Δ.2 Για να προσδιορίσουμε τη συνάρτηση προσφοράς θα πρέπει να χρησιμοποιήσουμε τα σημεία Β και Γ όπου ο αριθμός των επιχειρήσεων παραμένει σταθερός.

$$Q_s = \gamma + \delta P$$

$$30 = \gamma + \delta \cdot 20$$

$$10 = \gamma + \delta \cdot 15$$

$$\left. \begin{array}{l} 30 = \gamma + \delta \cdot 20 \\ 10 = \gamma + \delta \cdot 15 \end{array} \right\} \Leftrightarrow \left. \begin{array}{l} \gamma = -50 \\ \delta = 4 \end{array} \right\} \Leftrightarrow Q_s = -50 + 4 \cdot P$$

Δ.3 Μία αύξηση στις τιμές των παραγωγικών συντελεστών θα μειώσει την προσφορά κατά 50%.

$$Q'_s = Q_s - \frac{50}{100} \cdot Q_s \Leftrightarrow Q'_s = -50 + 4 \cdot P - \frac{50}{100} \cdot (-50 + 4 \cdot P) \Leftrightarrow Q'_s = -25 + 2 \cdot P$$

Δ.4 $Q_s = -50 + 4 \cdot P$

Έστω σημείο Ε, το ζητούμενο σημείο, οπότε έχουμε :

$$E_s = \delta \cdot \frac{P_E}{Q_E} \Leftrightarrow 2 = 4 \cdot \frac{P_E}{-50 + 4 \cdot P_E} \Leftrightarrow -100 + 8 \cdot P_E = 4 \cdot P_E \Leftrightarrow P_E = 25$$

Για $P_E = 25$ έχουμε με τη χρήση της συνάρτησης $Q_E = 50$

Άρα Ε ($P_E = 25$, $Q_E = 50$)